

รายชื่อภาพยนตร์	เพศสภาพตัวละครชายรักชาย							
	ตัว ประหลาด	ตัวตลก	บุคคลชาย ชอบ	บุคคล อันตราย	บุคคล ปกติ	บุคคลไม่ มี ความสา มารถ	บุคคล หมกมุ่น ทางเพศ	คนดี
วงษ์คำเหลา		✓				✓		
หอแก้วแตก แหก กระเจิง	✓	✓		✓			✓	✓
เนียน	✓			✓				
จี๋เอ๋ โกลยแล้วจ๋า		✓					✓	
แข็งเปิด								✓
แหยมยโสธร 2				✓			✓	✓
Who R U ? ใครใน ห้อง		✓						
ตายโหง		✓					✓	
กองพันศรีภคินี ท. ทหารศึกดัก							✓	
With love ด้วยรัก		✓			✓			
โป๊ะแตก	✓					✓		
สวระแนลึบล้อ						✓		✓

4.1.1 ตัวประหลาด (Alien)

ชายรักชายที่มีความเป็นตัวประหลาดที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น เป็นลักษณะของตัวละครผู้ชายที่แสดงความชอบพอหรือมีความรักกับผู้ชายด้วยกันหรือตัวละครผู้ชายที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงนั้นถูกสังคมและวัฒนธรรมกำหนดว่าเป็นตัวประหลาด ผิดปกติ ความเป็นตัวประหลาดของชายรักชายมักจะดูจากแต่งตัวที่เกินความเป็นปกติที่บุคคลทั่วไปในสังคมจะแต่งกายกัน ซึ่งบุคคลเหล่านี้มักจะถูกคนในสังคมด่าทอ ล้อเลียน บางครั้งก็มีการทำร้ายร่างกายด้วย ซึ่งโครงสร้างทางสังคมส่วนใหญ่จะเป็นสังคมชนบทที่ไกลความเจริญ มีประเพณีจารีตที่เคร่งครัดต่อความเป็นเพศชายและเพศหญิง ศาสนาเป็นที่พึ่งทางจิตใจ ตัวละครผู้ชายจะมีความรักกับตัวละครผู้หญิงเท่านั้น ถ้าผู้ชายคนใดแต่งตัวหรือแต่งหน้าแบบผู้หญิงจะถูกมองว่าประหลาด ซึ่งตัวละครผู้ชายในภาพยนตร์นั้นส่วนใหญ่จะเป็นผู้นำมีอำนาจในการตัดสินใจ กำหนด ต่อคุณค่าของความเป็นชายรักชาย จนทำให้บุคคลที่เป็นชายรักชายถูกสังคมเลือกปฏิบัติ ถูกกีดกันออกจากกลุ่มสังคม ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในความเป็นตัวประหลาดจากภาพยนตร์ทั้งหมด 25 เรื่อง พบว่ามี 5 เรื่อง ตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ว้อ...หมาบ้ามหาสนุก” ได้เกิดปัญหาบางอย่างขึ้นในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ที่ไม่มีความเจริญใดๆ ให้เห็น และมีผู้นำหมู่บ้านเป็นผู้ชายซึ่งมีอำนาจในการสั่งการได้ทุกอย่าง โดยมีลูกน้องทั้งผู้ชายและผู้หญิงคอยช่วยเหลือและสนับสนุน

ภาพที่ 4.1 ลักษณะโครงสร้างทางสังคมชนบท

ในส่วน of ตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์นั้นได้ปรากฏตัวออกมา ทำให้ทุกๆ คนในหมู่บ้านต่างพากันตกใจและตามมาด้วยการปรากฏของตัวละครชายรักชายอีกหลายคนทำให้ชายรักชายต่างตกใจพวกเดียวกันเองในความเป็นตัวประหลาด

ภาพที่ 4.2 การแสดงท่าที่ตกใจในความประหลาดของตัวละครชายรักชาย

หรือในภาพยนตร์เรื่อง "เจียน" ซึ่งมีตัวละครเอกคือ "นัท" ซึ่งเป็นเด็กที่เติบโตมาท่ามกลางความแตกแยกและความรุนแรงในสถาบันครอบครัวโดยพ่อกับแม่ของนัทไม่ได้อยู่ด้วยกัน พ่อของนัทไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร กินเหล้าไปวันๆ และแม่ของนัทเป็นโสเภณีส่งเงินมาให้ครอบครัวใช้แต่พ่อของนัทมักเอาเงินไปซื้อเหล้า พอเมาไม่ได้สติก็จะใช้กำลังทุบตีนัทและรวมถึงชั้นล่างจะเมิดทางเพศนัทเสมอๆ ด้านสังคมนั้นนัทไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนๆ ในหมู่บ้านแห่งนี้ตามชนบท

ภาพที่ 4.3 ลักษณะโครงสร้างทางสังคมชนบท

นัทซึ่งเป็นตัวละครชายรักชายกลายเป็นตัวประหลาดในสายตาของคนในหมู่บ้าน นัทจึงไม่มีเพื่อนหรือกลุ่มสังคมที่ยอมรับ มีเพียงแต่ไทคนเดียวที่นัทรู้สึกว่าเขาเข้าใจตนเองและยอมรับในความเป็นตัวตนของนัทได้ แต่ไทก็ต้องโดนการประณามและคำทอจากเพื่อนในกลุ่ม รวมไปถึงการขับไล่ออกไปจากกลุ่ม ไทจึงต้องปฏิบัติตามความคาดหวังและการยอมรับของสังคม โดยการปฏิเสธการเป็นเพื่อนกับนัท การใช้กำลังในการทำร้ายร่างกายนัท เพื่อสื่อถึงการไม่ได้เป็นพวกเดียวกับนัท

ภาพที่ 4.4 การแสดงการต่อต้านและกีดกันต่อตัวละครชายรักชาย

4.1.2 ตัวตลก (Comedian)

ชายรักชายที่เป็นตัวตลกที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น เป็นลักษณะของตัวละครผู้ชายที่แต่งตัวแบบผู้หญิง หรือผู้ชายที่แสดงกิริยาอาการแบบผู้หญิง ส่งเสียงวิ๊ดว้าย ซึ่งสังคมและวัฒนธรรมมองว่าเป็นสิ่งที่ตลกเพราะสังคมกำหนดความคิดและทัศนคติของความเป็นชายไว้ว่าผู้ชายนั้นต้องแสดงพฤติกรรมความเป็นชายออกมา เช่น เสียงห้าว เดินอย่างองอาจ การแต่งตัวต้องแต่งแบบผู้ชาย เช่น เสื้อเชิ้ต กางเกง ซึ่งตัวละครชายรักชายมักจะมีบทบาทเป็นตัวตลกโดยมีหน้าที่ในการพูดจาให้ตลก แสดงอาการกิริยาเกินความเป็นหญิง เช่น กรีดกราดตลอดเวลา หรือแต่งตัวแบบขัดแย้งกับเพศสรีระของตัวเองบางครั้งก็ถูกตัวละครอื่นด่าทอหรือทำร้ายร่างกายเพื่อสร้างเสียงหัวเราะ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในความเป็นตัวตลกจากภาพยนตร์ทั้งหมด 25 เรื่อง พบว่ามี 12 เรื่อง ตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “สวຍ ສິນ ກະທົງ ແຫ່ບ” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนผู้ชายให้แต่งตัวและแต่งหน้าแบบผู้หญิง ยืนขายตัวที่สนามหลวงแล้วมีรถจะมาชน ทำให้กลุ่มชายรักชายส่งเสียงร้องและทำท่าวิ่งหนีซึ่งต้องการที่จะสร้างเสียงหัวเราะให้คนดู

ภาพยนตร์เรื่อง “คริสกับจำ บ้าสุดๆ” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ ชาดิ และ โกโก้ ที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนผู้ชายให้แต่งตัวแบบผู้หญิง และพูดจา ด่าทอหรือถูกด่าจากคนอื่นแบบตลก ซึ่งเป็นการสร้างให้ตัวละครชายรักชายตลกและปากจัด

ภาพยนตร์เรื่อง “เทวดาท่าจะเท่ง” ที่มีโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในการคาดหวังในความเป็นชาย เช่น ผู้ชายต้องเป็นพระ หรือมีอาชีพเป็นตำรวจ

ภาพที่ 4.5 การแสดงบทบาทของความเป็นชายที่สังคมคาดหวัง

ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “เจ้าหนู” ที่มีหน้าตาแบบผู้ชายแต่ให้แต่งตัวแบบผู้หญิง อีกทั้งให้ตัวละครชายรักชายดังกล่าวพูดจา ด่าทอ หรือถูกด่าทอจากคนอื่นแบบตลก บางครั้งก็ถูกตัวละครอื่นแกล้งหรือถูกทำร้ายร่างกายเพื่อสร้างความตลก

ภาพที่ 4.6 ตัวละครชายรักชายในบทบาทความเป็นชายที่สังคมไม่คาดหวัง

ภาพยนตร์เรื่อง “สะแก” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “ปารีส” ที่มีหน้าตาแบบผู้ชาย แต่แต่งหน้าแบบผู้หญิง ปากจัด ชอบส่งเสียงวิ๊ดว้าย และมักจะถูกตัวละครอื่นทำร้ายร่างกายและด่าทอเพื่อสร้างเสียงหัวเราะ

ภาพยนตร์เรื่อง “แต่วะเตะตีนระเบิด” สภาพสังคมในโรงเรียนที่นักเรียนชายต้องตัวแบบนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงต้องตัวแบบนักเรียนหญิง

ภาพที่ 4.7 การคาดหวังทางสังคมในการแต่งตัวของผู้ชายและผู้หญิง

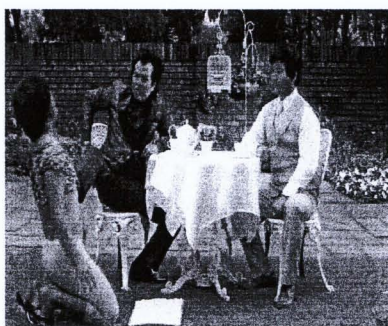
ตัวละครชายรักชายซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนจำนวนหลายคนมีการแต่งหน้าแบบผู้หญิง และแต่งกายด้วยสีสันชุดคาดจนบางครั้งดูเกินขอบเขต และแสดงกิริยา วาจา ที่ดูวิ๊ดว้ายจนเกินไป เพื่อสร้างความตลก อีกทั้งมีการให้ตัวละครชายรักชายดังกล่าวถูกตัวละครอื่นด่าทอหรือโดยทำร้ายร่างกายจากตัวเองหรือไม่ก็ผู้อื่นเพื่อสร้างความตลก

ภาพที่ 4.8 การแต่งตัวของตัวละครชายรักชายทำให้ถูกตัวละครอื่นด่าทอและหัวเราะ

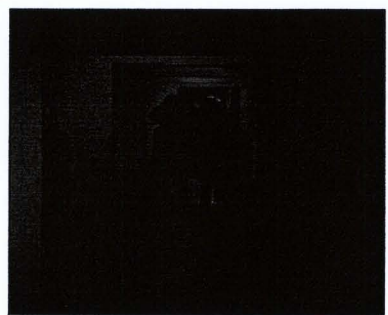
ภาพยนตร์เรื่อง “ผีตุ้มตัม” โดยการให้ตัวละครหลักที่ชื่อ “เสงี่ยม” ซึ่งเป็นชายรักชายปากจัด และชอบฉวยโอกาสชวนลามผู้ชายหน้าตาดีอยู่เสมอ จากการชวนลามทำให้ถูกด่าทอจากคนอื่น ทำให้ดูน่าหัวเราะเยาะ

ภาพยนตร์เรื่อง “วงษ์คำเหลา” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “เถียน” ที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนผู้ชายแต่แต่งตัวแบบผู้หญิง และปากจัด อีกทั้งยังมีการให้ตัวละครนั้นเวลาหัวเราะจะเปล่งเสียงหนักๆ แบบผู้ชายออกมาทำให้ตัวละครอื่นๆ ต้องหันมามอง เพื่อสร้างความตลก นอกจากนี้ตัวละครชายรักชายยังโดนด่าทอและโดนทำร้ายร่างกายจากการที่ตัวเองปากจัด

ภาพที่ 4.9 ตัวละครชายรักชายถูกตัวละครอื่นทำร้ายร่างกาย

ภาพยนตร์เรื่อง “หอแต้วแตก แหกกระเจิง” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่มีทั้งหมด 8 คน ซึ่งมีหน้าตาเหมือนผู้ชายให้แต่งตัวแบบผู้หญิง เพื่อสร้างความตลก นอกจากนี้ยังมีการสร้างให้ตัวละครชายรักชายต้องวิ่งหนีผี บางครั้งก็ให้ตัวละครผีวิ่งหนีตัวเองบ้าง มีการให้ด่าทอกันเองทั้งๆ ที่เป็นชายรักชายเหมือนกัน รวมไปถึงการทำร้ายร่างกายต่อกัน

ภาพที่ 4.10 ตัวละครชายรักชายกำลังวิ่งหนีผี

ภาพยนตร์เรื่อง “จีเอ โกยแล้วจำ” ที่มีโครงสร้างทางสังคมในแบบชนบท ซึ่งสังคมจะคาดหวังในบทบาทของผู้ชายและผู้หญิง โดยผู้ชายเป็นผู้นำหมู่บ้าน ผู้หญิงส่วนใหญ่เป็นแม่บ้าน

ภาพที่ 4.11 ลักษณะโครงสร้างทางสังคมชนบท

ตัวประกอบชายรักชายที่มีหน้าตาเหมือนผู้ชายแต่แต่งตัวแบบผู้หญิง การกระทำหรือการพูดจาของตัวละครจะสื่อถึงความต้องการทางเพศตลอดเวลา จนทำให้ถูกด่าทอและทำร้ายจากตัวละครอื่น เพื่อสร้างความตลก

ภาพที่ 4.12 ตัวละครชายรักชายกระทำต่อตัวละครผู้ชายในทางเพศ

ภาพยนตร์เรื่อง “Who R U?” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “กอล์ฟ” ซึ่งมีหน้าตาเป็นผู้ชายแต่แต่งตัวแบบผู้หญิง การพูดจาจะพูดจิบจาจิบคอ ชอบด่าตัวเองและชอบส่งเสียงหนักแบบผู้ชายเวลาตกใจ เพื่อสร้างความตลก

ภาพยนตร์เรื่อง “ตายโหง” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อว่า “ดำ” มีนิสัยปากจัดและชอบวิดว้ายพูดจาที่สื่อความหมายในทางเพศเพื่อสร้างความตลก และให้ตัวละครดำนั้นถูกผีหลอกและสุดท้ายก็กลายเป็นผี

ภาพที่ 4.13 ตัวละครชายรักชายส่งเสียงร้องวิดว้าย

ภาพยนตร์เรื่อง “With love...ด้วยรัก” โดยการให้ตัวประกอบชายรักชายที่มีหน้าตาแบบผู้ชายแต่แต่งตัวแบบผู้หญิง แสดงอาการวิี๊ดว้ายและปากจัด จนทำให้ตัวละครอื่นด่าทอด้วยถ้อยคำหยาบคาย เพื่อสร้างความตลก

ภาพที่ 4.14 ตัวละครชายรักชายถูกตัวละครอื่นด่าทอ

4.1.3 บุคคลชายขอบ (Marginal)

ชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายมักจะไม่มียศหรือหน้าที่ที่สำคัญในการจัดการหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ชายรักชายได้เพียงแต่มีบทบาทในการปรากฏตัวออกมาให้เห็นเพียงฉากเดียวหรือมากกว่านั้นแต่ไม่มีบทบาทสำคัญ เนื่องจากความเชื่อกระแสหลักทางเพศของคนในสังคมยังคงคิดว่าเพศนั้นมีแค่เพศชายกับเพศหญิงเท่านั้น ทำให้ตัวละครชายรักชายเป็นกลุ่มบุคคลส่วนน้อยจึงไม่ได้รับการสนใจ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในความเป็นบุคคลชายขอบจากภาพยนตร์ทั้งหมด 25 เรื่อง พบว่ามี 4 เรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น” โดยการให้ตัวละครชายรักชายในบทบาทของตัวประกอบปรากฏตัวออกมาเพียงฉากเดียวเท่านั้น

ภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อนกันเฉพาะวันพระ” โดยการให้ตัวละครชายรักชายในบทบาทของตัวประกอบที่แสดงเป็นวิญญาณเร่ร่อนอยู่ในห้องน้ำไม่มีใครมองเห็นนอกจากพระเอก หลังจากเจอแล้วกลับถูกกลุ่มวิญญาณที่มากับพระเอกด้วยกัน ซึ่งเป็นวิญญาณผู้ชายปฏิเสธที่จะรับเข้ากลุ่มพระเอก

ภาพยนตร์เรื่อง “ว้อ หมาบ้ามหาสนุก” โดยการให้ตัวละครชายรักชายในบทบาทของตัวประกอบเป็นชาวบ้านในหมู่บ้าน เมื่อเกิดปัญหาขึ้นตัวละครชายรักชายมักจะไม่ได้รับความสนใจหรือได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

ภาพยนตร์เรื่อง “หลวงพี่กับผีขุน” โดยการให้ตัวละครชายรักชายในบทบาทของตัวประกอบที่ชื่อว่า “รุ่ง” เป็นชาวบ้านในหมู่บ้าน ซึ่งได้เกิดปัญหาขึ้นในหมู่บ้าน แต่ตัวละครรุ่งกลับไม่มีบทบาทหรือหน้าที่สำคัญในการจัดการหรือช่วยแก้ปัญหา กลับได้แต่คอยซักถามตัวละครคนอื่นๆ ว่าจะจัดการกับปัญหายังไงดี เป็นตัวละครที่ไม่มีประโยชน์

4.1.4 บุคคลอันตราย (Danger)

ชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายจะมีลักษณะนิสัยโหดเหี้ยม ชั่วร้าย ชอบก่อปัญหา สร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่นไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกายหรือทางด้านอื่น ทั้งนี้เนื่องจากสังคมที่ชายรักชายอาศัยนั้นมีความเสื่อมโทรมทางจริยธรรมหรือรอบล้อมไปด้วยสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีล้อมรอบไปด้วยอบายมุข ทำให้ตัวละครชายรักชายซึมซับเอาพฤติกรรมความรุนแรงมา ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในความเป็นบุคคลอันตรายจากภาพยนตร์ทั้งหมด 25 เรื่อง พบว่ามี 4 เรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ซ็อกโกแลต” ที่ตัวละครชายรักชายอยู่ในสังคมที่ทำงานกับพวกมาเฟีย ซึ่งส่วนมากต้องไปฆ่าคนหรือไปทำร้ายผู้อื่น

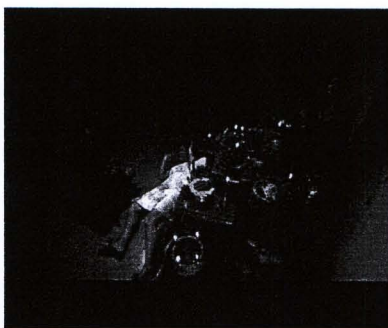
ภาพที่ 4.15 สังคมของกลุ่มมาเฟีย

ตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์นั้นที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงเพื่อเน้นในความเป็นกะเทย (Queer) มากขึ้น ในบทบาทของลูกน้องมาเฟียที่มีนิสัยโหดเหี้ยม มีหน้าที่รับจ้างฆ่าผู้อื่นตามคำสั่งของเจ้านาย

ภาพที่ 4.16 ตัวละครชายรักชายเป็นมาเฟีย

ภาพยนตร์เรื่อง “หอแต้วแตก แหกกระเจิง” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “พยุณ” ซึ่งดูภายนอกเป็นคนดี แต่กลับหลังกลับเป็นฆาตกรที่ฆ่าคนและชอบใช้ไสยศาสตร์ทำลายวิญญาณที่คอยมาปกป้องคนดี

ภาพที่ 4.17 ตัวละครชายรักชายกำลังใช้ไสยศาสตร์ทำร้ายคน

ภาพยนตร์เรื่อง “แหยมยโสธร 2” ที่สังคมในชนบท ยังคงไม่ค่อยมีความเจริญคนในสังคมมักไม่ทำมาหากินหรือไม่ก็มีการทำผิดกฎหมายอยู่บ่อยครั้ง

ภาพที่ 4.18 สังคมในชนบทที่เต็มไปด้วยอบายมุข

ตัวประกอบชายรักชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันที่ห้องน้ำพระในวัดแห่งหนึ่ง เพื่อบันเทิงและทำลายสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสำคัญในด้านศาสนา ทำให้ศาสนาอวยมัวหมองและเสื่อมศรัทธาลงจากประชาชน

ภาพที่ 4.19 ตัวละครชายรักชายมีเพศสัมพันธ์ในห้องน้ำพระ

ภาพยนตร์เรื่อง “เจื่อน” ที่สังคมชนบทและสังคมเมืองที่ตัวละครชายรักชายอาศัยนั้น มีแต่ความเสื่อมโทรมทางจริยธรรม

ภาพที่ 4.20 สังคมชนบทและสังคมเมืองที่เต็มไปด้วยการค้าประเวณี

ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “นัท” หรือ “น้อย” เป็นฆาตกรโรคจิตที่ฆ่าคนต่อเนื่อง หลังจากฆ่าก็ตัดอวัยวะเพศของเหยื่อมาเสียบที่ทวารของเหยื่อ

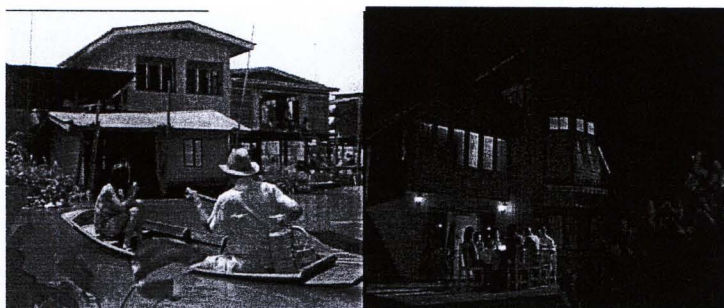

ภาพที่ 4.21 ตัวละครชายรักชายเป็นฆาตกรโรคจิต

4.1.5 บุคคลปกติ (Normal)

ชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น มีลักษณะเหมือนบุคคลปกติทั่วไปไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว การแสดงท่าทางกิริยาอาการ ความคิด ทศนคติ หรือการดำเนินชีวิต อีกทั้งคนในสังคมนั้นยอมรับคุณค่าทางสิทธิทางเพศโดยเฉพาะคนในครอบครัวในความเป็นชายรักชายว่าเป็นเรื่องปกติโดยไม่มีการตำหนิหรือด่าทอ ตัวละครชายรักชายนั้นมีบทบาทหน้าที่เหมือนตัวละครผู้ชายหรือตัวละครผู้หญิง อีกทั้งยังสามารถดำเนินชีวิตหรือปฏิบัติการกิจต่างๆ ได้แม้กระทั่งการแสดงความรักระหว่างกัน โดยไม่มีใครออกมาด่าทอหรือตำหนิเลยซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในความเป็นบุคคลปกติจากภาพยนตร์ทั้งหมด 25 เรื่อง พบว่ามี 3 เรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ความสุขของกะทิ” ในสังคมชนบทที่มีความเป็นที่เรียบง่าย คนในสังคมมีความรักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่นแก่กัน

ภาพที่ 4.22 ลักษณะสังคมที่เรียบง่ายและครอบครัวที่มีความอบอุ่น

ตัวละครชายรักชายที่ชื่อว่า “ลุงตอง” ซึ่งเป็นลุงของกะทินั้น เป็นบุคคลที่เหมือนผู้ชายทั่วไป ไม่มีการกล่าวในความเป็นชายรักชายของลุงตองเลย และลุงตองยังสามารถทำหน้าที่ในความเป็นลุงของกะทิได้ดี และมีคนอื่นๆ รอบๆ ตัวให้ความเคารพลุงตอง

ภาพที่ 4.23 ตัวละครชายรักชายได้รับการยอมรับเหมือนบุคคลปกติทั่วไป

ภาพยนตร์เรื่อง “A moment in June ณ ขณะรัก” ในสังคมเมืองที่คนในสังคมยอมรับในตัวตนของกันและกัน โดยเฉพาะพ่อของกรณีที่ตั้งแม้จะรับรู้ว่าคุณชายของตัวเองมีคนรักเป็นคนเพศเดียวกันก็ไม่เคยตำหนิหรือด่าทอลูกตัวเองอีกทั้งยังคอยให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำในการชีวิตคู่แก่ลูกของตนเอง

ภาพที่ 4.24 ตัวละครชายรักชายปรึกษาปัญหาชีวิตคู่กับพ่อ

ตัวละครกรณีและตัวละครพลซึ่งเป็นเพศชายทั้งคู่ มีความรักต่อกันและกัน การแสดงความรักความห่วงใยต่อกันและกันไม่แตกต่างไปจากความรักระหว่างชายหญิงปกติทั่วไปเลย โดยความรักทั้งสองคนนั้นไม่มีใครกล่าวถึงหรือตำหนิ

ภาพที่ 4.25 การแสดงความรักของตัวละครชายรักชาย

ภาพยนตร์เรื่อง “With love... ด้วยรัก” ที่ปรากฏในสังคมเมืองที่อยู่ต่างจังหวัด โดยครอบครัวของฟ้าซึ่งเป็นตัวละครชายรักชายในเรื่องมีความเข้าใจและรับรู้ถึงความเป็นเพศของกลุ่มตัวเองโดยไม่มีการตำหนิหรือด่าทอ แต่กลับให้ความรักและคำแนะนำแก่กันและกัน

ภาพที่ 4.26 การให้ความรักและคำแนะนำของครอบครัวแก่ตัวละครชายรักชาย

ตัวละครฟ้าซึ่งเป็นชายรักชายได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวเองทั้งร่างกายและจิตใจให้ตรงกับเพศหญิงตามที่ตนเองต้องการและคนรอบข้างในสังคมมองฟ้าว่าเป็นผู้หญิงปกติทั่วไป

ภาพที่ 4.27 ตัวละครชายรักชายได้รับการยอมรับจากคนในสังคม

4.1.6 บุคคลที่ไม่มีความสามารถ (Incapable)

ชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น เป็นลักษณะของตัวละครชายรักชายที่ส่วนจะประกอบอาชีพที่ต่ำต้อยไม่ได้รับการยอมรับนับถือ ต้องคอยฟังแต่คำสั่งผู้เป็นเจ้านายหรือเป็นลักษณะของตัวละครชายรักชายที่ต้องเชื่อฟังและทำตามคำสั่งของตัวละครอื่นตลอดเวลาทั้งนี้เนื่องมาจากการถูกสังคมจำกัดบทบาทในการแสดงความสามารถทางเพศ ความเชื่อที่ว่าเพศที่สังคมกำหนดว่าปกติจะแสดงความสามารถได้ดีกว่าเพศที่สังคมไม่ยอมรับ ความคิดที่ว่าเพศชาย

เป็นเพศที่มีอำนาจมากที่สุด ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในความ เป็นบุคคลที่ไม่มีความสามารถจากภาพยนตร์ทั้งหมด 25 เรื่อง พบว่ามี 5 เรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “สวดย ลิงห์ กระทิง แซบ” โดยการให้ตัวละครชายรักชายนั้นรับบทบาท ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศแถวสนามหลวง อีกทั้งยังปรากฏเพียงฉากเดียวในภาพของ อาชีพขายบริการทางเพศ เป็นการตอกย้ำว่าชายรักชายส่วนใหญ่ประกอบอาชีพขายบริการทาง เพศและเป็นต้นเหตุในการแพร่เชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์

ภาพยนตร์เรื่อง “สะเก๋า” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “ปารีส” นั้น พบว่ามี ความสำคัญน้อยในบทบาทฐานะของเพื่อนตัวละครหลักเมื่อเทียบกับตัวละครอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น การให้ความช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาแนะนำแก่ตัวละครหลักเป็นลักษณะของตัวละครที่ฟังฟังไม่ ค่อยได้

ภาพยนตร์เรื่อง “วงษ์คำเหลา” ในสังคมที่นับถือยศศักดิ์หรือชนชั้นทางสังคม โดยมีตัว ละครผู้ชายเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุด รองลงมาคือตัวละครผู้หญิงที่ต้องคอยฟังคำสั่งผู้ชาย

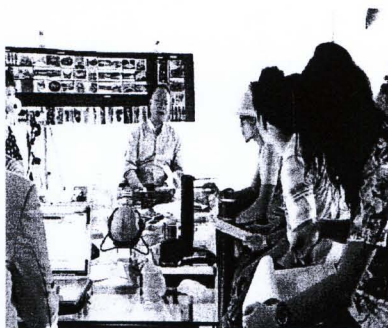
ภาพที่ 4.28 สังคมที่ผู้ชายมีอำนาจ

ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “เถียน” นั้น รับบทบาทเป็นคนรับใช้ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีความ ต่ำต้อย ไม่มีอำนาจในการจัดการ หรือตัดสินใจใดๆ ได้ ต้องคอยรับฟังและทำตามคำสั่งบุคคลที่ เป็นนายเท่านั้น ต้องคอยเชื่อฟังคำสั่งของผู้ที่เป็นเจ้านาย ซึ่งมีทั้งผู้ชายและผู้หญิง แสดงให้เห็นถึง ความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจทางเพศ ที่ว่าบุคคลที่รักเพศเดียวเป็นบุคคลที่ต่ำต้อย ไม่มีอำนาจ ในทางสังคม

ภาพที่ 4.29 ตัวละครชายรักชายในบทบาทอาชีพคนรับใช้

ภาพยนตร์เรื่อง “โป๊ะแตก” ในกองถ่ายภาพยนตร์ที่มีตัวละครผู้ชายเป็นหัวหน้ามีอำนาจสั่งการทุกอย่าง ทุกคนต้องคอยเชื่อฟังคำสั่ง

ภาพที่ 4.30 ตัวละครผู้ชายที่มีตำแหน่งสูง

ตัวละครชายรักชายซึ่งมีอาชีพเป็นช่างแต่งหน้าให้กับคนในกองถ่าย คอยทำหน้าที่แต่งหน้าอย่างเดียว ซึ่งต้องคอยเชื่อฟังผู้กำกับกองถ่ายซึ่งเป็นเพศชาย

ภาพที่ 4.31 ตัวละครชายรักชายในบทบาทอาชีพช่างแต่งหน้า

ภาพยนตร์เรื่อง “สารแนลลิบล้อ” โดยการให้ตัวละครที่ชื่อ “เอก” ที่ถูกสังคมตีตราว่าเป็นชายรักชายนั่น ต้องคอยเชื่อฟังและทำตามคำสั่งของน้ำเซซึ่งเป็นน้ำผู้ชายอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบางครั้งดูไม่เป็นตัวของตัวเอง

ภาพที่ 4.32 ตัวละครชายกำลังสั่งสอนตัวละครชายรักชาย

4.1.7 บุคคลที่มีความหมกมุ่นทางเพศ (Debauchery)

ชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น มีลักษณะเป็นตัวละครชายรักชายที่มีความต้องการทางเพศอยู่ตลอดเวลาบางครั้งแสดงออกมาจากการกระทำหรือการพูดจา ตัวละครชายรักชายจะมีบทบาทเป็นบุคคลที่มีความหมกมุ่นทางเพศ ส่วนใหญ่จะคอยลวนลามหรือไถ่ข่มขืนตัว

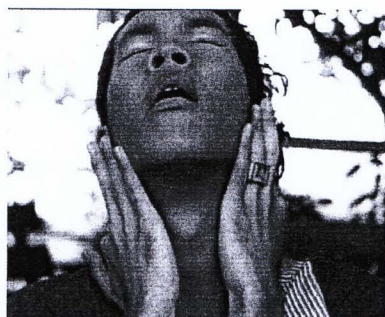
ละครที่เป็นผู้ชาย แสดงให้เห็นถึงระบบคุณค่าทางเพศที่สังคมกำหนดให้เฉพาะผู้ชายกับผู้หญิงมีความรักและมีเพศสัมพันธ์กันได้ ทำให้กลุ่มชายรักชายไม่สามารถที่จะมีความรักหรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในความเป็นบุคคลที่มีความหมกมุ่นทางเพศจากภาพยนตร์ทั้งหมด 25 เรื่อง พบว่ามี 10 เรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อนกันเฉพาะวันพระ” โดยการให้ตัวละครชายรักชายซึ่งเป็นวิญญาณเร่ร่อนในห้องน้ำ เมื่อพระเอกถูกใจจับมัดเชือกที่โถชักโครกในห้องน้ำซึ่งตัวละครชายรักชายถือโอกาสลวนลามทางเพศพระเอกทันทีทันใด ซึ่งพระเอกห้ามแล้วก็ไม่ฟัง

ภาพที่ 4.33 ตัวละครชายรักชายลวนลามตัวละครผู้ชาย

ภาพยนตร์เรื่อง “สะเก๋า” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “ปารีส” นั้นพูดจาที่สื่อถึงความต้องการทางเพศอยู่ตลอดเวลา

ภาพที่ 4.34 ตัวละครชายรักชายแสดงอาการต้องการทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง

ภาพยนตร์เรื่อง “แต่่วเตะตีนระเบิด” โดยการให้ตัวละครชายรักชายซึ่งเป็นครูในโรงเรียนลวนลามนักเรียนชาย

ภาพที่ 4.35 ตัวละครชายรักชายที่เป็นครูกำลังลวนลามนักเรียน

ภาพยนตร์เรื่อง “ผีตุ้มตัม” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “เสงี่ยม” นั้น คอย
ลวนลามยุ่มทูตตั้งแต่ตั้งตลอดเวลาหรือพูดจาที่สื่อถึงความต้องการทางเพศ

ภาพที่ 4.36 ตัวละครชายรักชายกำลังลวนลามตัวละครผู้ชาย

ภาพยนตร์เรื่อง “หอแตรแตก แหกกระเจิง” โดยการให้ตัวละครชายรักชายนั้น คอย
ลวนลามตัวละครผู้ชายตลอดเวลา

ภาพที่ 4.37 ตัวละครชายรักชายกำลังลวนลามตัวละครผู้ชาย

ภาพยนตร์เรื่อง “จ๊ะเอ๋ โกยแล้วจ๋า” โดยการให้ตัวประกอบชายรักชายพูดจาที่สื่อถึง
ความต้องการทางเพศหรือแสดงการกระทำที่สื่อกำลังมีเพศสัมพันธ์กับตัวละครผู้ชายเสมอ

ภาพที่ 4.38 ตัวละครชายรักชายแสดงพฤติกรรมที่สื่อถึงกำลังมีเพศสัมพันธ์กับตัวละครผู้ชาย

ภาพยนตร์เรื่อง “แหมมยโสธร 2” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “ช้างยิ้ม” กับตัว
ละครผู้ชายซึ่งเป็นสามีช้างยิ้ม เวลาไปคุยกับใครมักจะพูดจาที่สื่อถึงมีเพศสัมพันธ์กันตลอดเวลา
ทำให้คนอื่นทำหน้าเจียนๆ

ภาพยนตร์เรื่อง “ตายโหง” โดยการให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “ดำ” นั้นมีพฤติกรรมที่สื่อถึงมีความต้องการทางเพศตลอดเวลา เช่น การแอบดูวัยะเพศของผู้ชายในห้องน้ำ การพูดจาที่สื่อถึงความหมายทางเพศ การข่มขืนถั่วซึ่งเป็นเพื่อนรักของตัวเอง

ภาพที่ 4.39 ตัวละครชายรักชายกำลังข่มขืนตัวละครผู้ชาย

ภาพยนตร์เรื่อง “กองพันครีกครั้น ท.ทหารคึกคัก” โดยการให้กลุ่มตัวละครชายรักชายวิ่งเข้าโผกอดตัวละครผู้ชายที่เป็นทหารโดยทันที บ้างก็จับมากอด บ้างก็จับมาจูบ ทำให้บรรดาตัวละครผู้ชายต้องพากันหนีเอาตัวรอด

ภาพที่ 4.40 ตัวละครชายรักชายไล่ลวนลามตัวละครผู้ชาย

4.1.8 เป็นคนดี (Angel)

ชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น เป็นลักษณะของตัวละครชายรักชายที่เป็นคนนิสัยดีและชอบช่วยเหลือคนอื่น แต่ก็มักจะถูกคนในสังคมด่าทอหรือเหยียดหยามในความเป็นชายรักชายเพราะสังคมกำหนดว่าชายรักชายเป็นสิ่งที่ผิดปกติและน่ารังเกียจ ทำให้ตัวละครชายรักชายนั้นต้องถูกจำกัดบทบาทในการแสดงความเป็นคนดีออกมา ถูกกลั่นกรองสิทธิในการพึงปฏิบัติทำคุณงามความดี แต่สุดท้ายแล้วคนในสังคมก็เข้าใจและยอมรับบุคคลเหล่านี้ซึ่งจากการวิเคราะห์ความหมายของเพศสภาพชายรักชายในการเป็นคนดีจากภาพยนตร์ทั้งหมด25 เรื่อง พบว่ามี 5 เรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ผีตุ้มตุ้ม” โดยให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “แดง” นั้น ช่วงแรกมีปัญหาเกี่ยวกับพี่ชายในเรื่องของความเป็นชายรักชาย ซึ่งพี่ชายของแดงนั้นเกลียดชายรักชายมากที่สุดเพราะพ่อของตนเองก็เป็น จึงเกลียดแดงตามไปด้วย แต่ช่วงหลังกลับมาพบว่าแม้แดงจะเป็นชายรักชายแต่ก็

ทำงานหาเงินมาช่วยเหลือครอบครัวอยู่ตลอดเวลา ทำให้พี่ชายยอมรับในตัวตนของแดงมากกว่าที่มองว่าแดงเป็นเพศอะไร

ภาพยนตร์เรื่อง “เซ็งเปิด” โดยให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “อ้อย” ถูกคนในสังคมตำหนิและประณามในความเป็นชายรักชาย แม้กระทั่ง “เปิด” ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทและเป็นคนที่อ้อยรักอ้อยก็ไม่ยอมรับในตัวอ้อย แต่อ้อยก็พยายามทำตัวดี เอาใจใส่ต่อเปิดอยู่ตลอดเวลา แต่เปิดก็ยังพยายามผลักไสไล่ส่งเปิดให้ออกไปจากชีวิต

ภาพที่ 4.41 ตัวละครชายรักชายกำลังช่วยเหลือคนอื่นและตัวละครชายรักชายถูกด่าทอจากตัวละครอื่น

สุดท้ายอ้อยเจ็บใจตัวเองจึงได้หนีไป แต่แล้วเปิดกลับรู้สึกผิดกับอ้อยมากและต้องการที่จะปรับกับความเข้าใจกับอ้อยอีกครั้ง เพราะเปิดนั้นมองความดีของอ้อยมากกว่าเพศที่อ้อยเป็น

ภาพที่ 4.42 ตัวละครชายรักชายได้รับการยอมรับจากตัวละครอื่น

ภาพยนตร์เรื่อง “แหยมยโสธร 2” ที่มีโครงสร้างการเล่าเรื่อง โดยให้ตัวละครชายรักชายที่ชื่อ “ช้างยิ้ม” นั้น แม้จะเป็นชายรักชายแต่ช้างยิ้มก็ประพฤติตนเป็นคนดี โดยการแจ้งข่าวว่ามีขโมยมาอาละวาดในหมู่บ้านให้กำนันแหยมช่วยดูแลลูกบ้านมากขึ้น อีกทั้งช้างยิ้มยังแจ้งข่าวเกี่ยวกับการโก่งราคาสินค้าของพ่อค้าคนหนึ่งให้กำนันแหยมทราบ สุดท้ายก็จับพ่อค้าคนนั้นได้ก่อนที่จะไปโก่งชาวบ้านไปมากกว่านี้

ภาพที่ 4.43 ตัวละครชายรักชายกำลังแจ้งข่าวปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน

สรุปว่า ผู้วิจัยได้ค้นพบความหมายของเพศสภาพชายรักชายออกมาได้เป็น 8 ชนิด ซึ่งแต่ละความเป็นเพศสภาพของชายรักชายได้ถูกกำหนดโดยมิติต่างๆ ในสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแยกแยะและแจกแจงได้ดังนี้

1. ทศนคติทางสังคมในการแสดงออกในความเป็นชาย

ทศนคติทางสังคมในการแสดงออกในความเป็นชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ส่วนใหญ่ความเป็นชายที่สังคมคาดหวังให้ตัวละครผู้ชายปฏิบัติ เช่น ผู้ชายต้องแต่งกายแบบที่สังคมกำหนด ใส่เสื้อเชิ้ตหรือเสื้อยืดตัวใหญ่ ใส่กางเกง สีของเครื่องแต่งกายควรจะเป็นสีโทนมืดๆ หรือขาวไปเลย การแสดงพฤติกรรมหรือกิจิยาต้องแสดงในแบบความเป็นชายที่สังคมต้องการ เช่น การพูดจาเสียงเข้ม เดินองอาจ มีภาวะเป็นผู้นำ ถ้าตัวละครผู้ชายคนใดที่แสดงความเป็นชายไม่เป็นไปตามที่สังคมกำหนดหรือคาดหวัง เช่น แสดงกิจิยาตุ้งติ้ง ส่งเสียงวิ๊ดว้าย หรือแต่งตัวแบบผู้หญิงนั้น สังคมจะไม่ยอมรับและมองว่าเป็นสิ่งที่ดูตลกและน่าหัวเราะ ความเป็นชายรักชายที่เป็นตัวตลกในภาพยนตร์นั้นจะต่างจากชายรักชายในภาพยนตร์เรื่องอื่น ตรงที่บทบาทของตัวละครชายรักชายนี้ไม่ได้แค่เพียงตัวตลกคอยสร้างเสียงหัวเราะเท่านั้น อีกทั้งคอยทำหน้าที่กระทำหรือโดนกระทำเพื่อให้เกิดความตลก โดยไม่มีสิทธิที่จะทำหน้าที่อื่นๆ ได้อย่างที่ตัวละครเพศอื่นทำได้

2. ความเชื่อในสังคมที่ว่าเพศนั้นมีแค่สองเพศคือเพศชายกับเพศหญิง

ความเชื่อในสังคมที่ว่าเพศนั้นมีแค่สองเพศคือเพศชายเพศหญิงและความรักเกิดขึ้นระหว่างเพศเท่านั้นที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น จะเห็นได้ว่าตัวละครส่วนใหญ่ที่ปรากฏในภาพยนตร์จะมีแค่ตัวละครผู้ชายและตัวผู้หญิง ทำให้ตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้นเหมือนบุคคลที่ไม่มีความสำคัญ ไม่มีตัวตนหรือเป็นคนส่วนน้อย ตัวละครตัวอื่นๆ ไม่ให้ความสนใจหรือให้ความสำคัญ ซึ่งความเป็นบุคคลชายขอบของตัวละครชายรักชายนี้มีบทบาทเป็นเพียงแค่ตัวประกอบซึ่งไม่มีบทบาทหรือหน้าที่สำคัญเพียงแค่ปรากฏตัวออกมาเฉยๆ

3. ความคิดทางอุดมการณ์ทางเพศในการให้ผู้ชายเป็นใหญ่

อุดมการณ์ทางเพศในการให้ผู้ชายเป็นใหญ่นั้นในภาพยนตร์ มีการนำเสนอตัวละครผู้ชายในบทบาทของผู้มีอำนาจ มีอาชีพใหญ่โต หรือเป็นคนที่คนอื่น ๆ ให้ความเคารพนับถือ ฉะนั้น

ตัวละครผู้ชายจึงมีอำนาจและความสามารถในการจัดการ แก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งตัวละครอื่นๆ ต้องเชื่อฟังคำสั่งโดยเฉพาะตัวละครชายรักชายซึ่งมักจะถูกกดขี่และต้องเชื่อฟังในสิ่งที่ตัวละครผู้ชายสั่ง ซึ่งตัวละครผู้ชายคาดหวังว่าตนเองเป็นเพศที่สังคมให้การยอมรับและเป็นใหญ่ เพศอื่นๆ ที่สังคมไม่ยอมรับต้องทำตามคำสั่ง จนตัวละครชายรักชายกลายเป็นบุคคลที่ไร้ความสามารถ ซึ่งความเป็นเพศสภาพแบบนี้เอง ทำให้ตัวละครชายรักชายมีบทบาทเพียงเป็นผู้รับคำสั่งไม่สามารถมีสิทธิที่จะกระทำการอื่นๆ ได้ นั่นก็คือต้องทำตามคำสั่งตามที่เจ้านายสั่ง

4. คุณค่าของสังคมในการให้สิทธิทางเพศ

คุณค่าของสังคมในการให้สิทธิทางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น มีลักษณะที่ตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ส่วนใหญ่มีบทบาทในการแสดงถึงตัวตนในความเป็นชายรักชายได้อย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความรักต่อคนเพศเดียวกัน การแต่งตัวแบบผู้หญิง การเปิดเผยตัวเองว่าเป็นชายรักชาย โดยที่คนในสังคมนั้นยอมรับในความเป็นปกติของความเป็นชายรักชายถึงบางครั้งจะมีคำทอหรือตำหนิบ้างแต่ก็เปิดใจรับมากขึ้น ทำให้ตัวละครชายรักชายในความเป็นบุคคลปกติจะต่างจากความเป็นชายรักชายแบบอื่นๆ ตรงที่ตัวละครชายรักชายสามารถที่จะมีบทบาทหน้าที่ที่จะทำอะไรก็ได้ไม่ว่าจะด้านความรัก ด้านอาชีพ หรือวิถีในการดำเนินชีวิตโดยไม่แตกต่างจากตัวละครผู้ชายหรือผู้หญิงเลย ในขณะที่ความเป็นชายรักชายบางครั้งก็ถูกตำหนิหรือคำทอแต่อาศัยความเป็นคนดีสังคมก็ยอมรับและเห็นใจได้

5. ประเพณีจารีตที่เคร่งครัดต่อระบบทางเพศ

ประเพณีจารีตที่เคร่งครัดต่อระบบทางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น เป็นลักษณะที่ตัวละครชายรักชายจะเป็นตัวประหลาดหรือเป็นอันตราย ซึ่งในภาพยนตร์นั้นมักจะปรากฏระเบียบประเพณีจารีตที่เคร่งครัดต่อระบบทางเพศ เช่น การแต่งงานระหว่างตัวละครผู้ชายและผู้หญิง การใช้ศาสนาเป็นที่พึ่งพิงเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา ซึ่งตัวละครชายรักชายที่ปรากฏนั้นเป็นลักษณะของความแปลกประหลาดในส่วนความเป็นตัวประหลาดทำให้ชายรักชายไม่มีบทบาทใดๆ สังคมก็ดูกันและขับไล่กลุ่มคนเหล่านี้ออกไปจากสังคมเพราะกลัวว่าความเป็นชายรักชาตินี้เองอาจทำอันตรายมาสู่สังคมได้ ในทางกลับกันถ้าประเพณีจารีตกำลังเสื่อมโทรมก็จะทำให้เกิดชายรักชายออกมาพร้อมกลับนำความอันตรายออกมาสู่สังคมได้

6. บรรทัดฐานทางสังคมในการให้ความสำคัญกับรักต่างเพศ

บรรทัดฐานทางสังคมในการให้ความสำคัญกับรักต่างเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้นส่วนใหญ่การมีความรักหรือการแสดงออกในความรักนั้นของตัวละครก็มักจะเกิดระหว่างตัวละครผู้ชายและตัวละครผู้หญิงเท่านั้น ความรักต่างเพศเป็นสิ่งที่ดูสวยงามในสังคม สังคมคาดหวังและต้องการที่จะทำให้สมหวังและเกิดขึ้น ทำให้ตัวละครชายรักชายไม่สามารถที่จะมีความรักได้ ทำให้ตัวละครชายรักชายต้องปลดปล่อยความต้องการทางเพศผ่านการลวนลามหรือข่มขืนตัวละคร

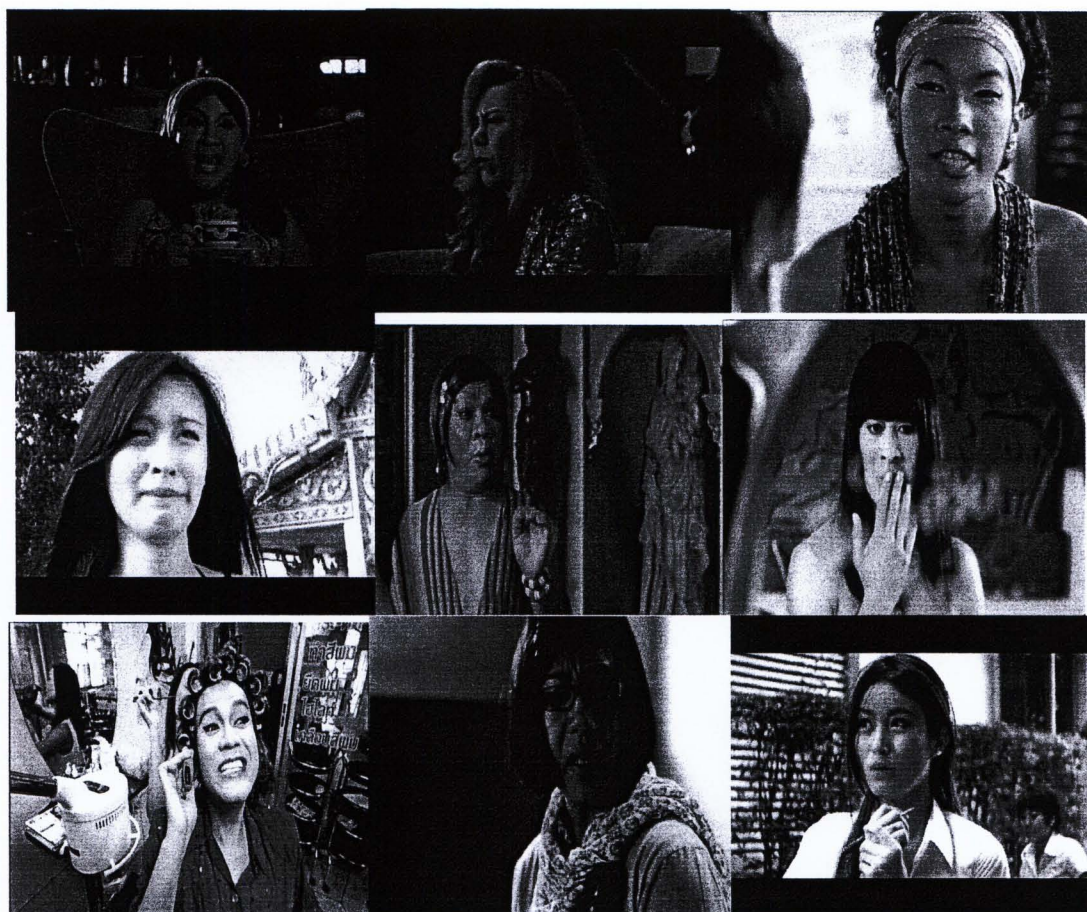
ผู้ชาย แต่จากการกระทำดังกล่าวมักจะถูกสังคมลงโทษกลับคืนมาไม่ว่าจะเป็นการถูกฆ่า การถูกด่าทอ การถูกทำร้ายร่างกาย การถูกรังเกียจ ความเป็นบุคคลหมกมุ่นทางเพศของตัวละครชายรักชายนั้นมีบทบาทเพียงคอยหาโอกาสลงลามหรือข่มขืนตัวละครผู้ชาย ไม่สามารถที่จะมีความรักได้

4.2 เพศวิถี (Sexuality)

4.2.1 กะเทย (Queer)

กะเทย เป็นลักษณะของบุคคลที่เป็นเพศชายแต่มีความพึงพอใจและต้องการที่จะแต่งตัวและแต่งหน้าแบบเพศหญิง เพราะมีความรู้สึกที่ตัวเองนั้นเป็นเพศหญิงมาตั้งแต่กำเนิดจึงต้องการที่จะเปลี่ยนรูปร่างของตัวเองให้เหมือนผู้หญิงและต้องการให้คนอื่นรับรู้ว่าเป็นเพศหญิง กะเทยส่วนใหญ่จะไว้ผมยาวแบบผู้หญิง ทั้งนี้ยังต้องการแสดงลักษณะอัตลักษณ์และพฤติกรรมทางเพศออกมาในลักษณะที่ใกล้เคียงกับผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการพูดจาที่อ่อนหวาน กรีดไม้กรีดมือ ส่งเสียงแหลมแบบผู้หญิง รวมไปถึงการดำเนินชีวิต การแสดงความรักหรือความสนใจทางเพศจะสนใจต่อเพศชายเท่านั้นซึ่งตนคิดว่าเป็นเพศที่ตรงข้ามกับเพศของตนเอง บทบาทในด้านการมีเพศสัมพันธ์จะรับบทบาทเป็นฝ่ายหญิงโดยเป็นฝ่ายถูกกระทำ เป็นฝ่ายถูกรองรับ กะเทยบางส่วนจะนิยมผ่าตัด ในทางการแพทย์เรียกว่า เป็นการรักษาให้ร่างกายกับจิตใจตรงกันให้มากที่สุด โดยการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้มีลักษณะใกล้เคียงกับผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นด้วยความชอบเป็นส่วนตัว เพื่อประโยชน์ในการในการทำงาน หรือเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งได้ราบรื่นขึ้น โดยการเสริมหน้าอก ผ่าตัดอวัยวะเพศ ผ่าตัดลูกกระเดือก รวมถึงผ่าตัดศัลยกรรมเพิ่มความงามต่างๆ กะเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ในภาษาอังกฤษจะเรียกว่า Transsexual

ภาพที่ 4.44 ลักษณะทางกายภาพของตัวละครกะเทยในภาพยนตร์

กะเทยในภาพยนตร์ไทยนั้นส่วนใหญ่จะถูกนำเสนอเป็นภาพแบบเหมารวม (Stereotype) คือ เป็นตัวตลก หน้าหัวเราะเยาะ ปากจัด และหมกมุ่นทางเพศ ซึ่งจะทำให้สังคมเกิดความรับรู้ความรู้สึกจนสร้างภาพแบบเหมารวม (Stereotype) ต่อกลุ่มบุคคลเหล่านี้ออกมา จากการรับรู้ดังกล่าวทำให้สังคมตำหนิ ด่าทอ และประณาม ในการแสดงออกทางเพศของกะเทย ส่วนมากจะเป็นกะเทยที่มีลักษณะภาพลักษณ์เป็นชายสูง เช่น หน้าตาเหมือนผู้ชาย ไม่ได้เสริมหน้าอก ไม่ได้แปลงเพศ รูปร่างสูงใหญ่ ผิวพรรณไม่เนียน และตัวละครดังกล่าวมักจะถูกตัวละครอื่นทำร้ายหรือด่าทอ ลักษณะการนำเสนอจะเป็นไปทางลบ ในทางตรงข้ามถ้าตัวละครกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงสูง เช่น มีหน้าตาสละสลวย รูปร่างผอมบาง ผิวพรรณเปล่งปลั่ง มีหน้าอก และมีอวัยวะเพศแบบผู้หญิง จะถูกนำเสนอในบทบาทที่ใกล้เคียงกับผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออก ทักษะคติ พฤติกรรม ของตัวละคร รวมถึงตัวละครอื่นมีปฏิสัมพันธ์เช่นเดียวกับตัวละครผู้หญิงทั่วไป การนำเสนอของตัวละครประเภทนี้จะมีการนำเสนอไปในทางบวก ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ผีตุ้มตุ้ม” โดยการให้ตัวละครแดงซึ่งเป็นกะเทยที่มีรูปร่างและหน้าตาเหมือนผู้หญิงนั้น ถูกประกอบสร้างไว้ในเชิงบวก โดยให้เป็นคนดีหาเงินเลี้ยงครอบครัว

ภาพยนตร์เรื่อง “หอแต้วแตก แหกกระเจิง” โดยการให้ตัวละครชายรักชายทั้งหมด ในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นตัวละครหลัก ตัวละครรอง หรือตัวประกอบ ถูกนำเสนอออกมาในเชิงลบทั้งหมดโดย ตัวละครทั้งหมดถูกประกอบสร้างออกมาในบทบาทของตัวตลกทั้งด้านกายภาพและด้านวาจา ตัวหมกมุ่นทางเพศ และถูกกระทำในเชิงกายภาพและในเชิงวาจาจากตัวละครชายรักชายด้วยกันเอง ภาพโดยรวมของตัวละครชายรักชายทุกตัวยังคงถูกนำเสนอในรูปแบบภาพเหมารวม (Stereotype)

ภาพยนตร์เรื่อง “จี๋เอ๋ โกยแล้วจ๋า” โดยให้ตัวละครชายรักชายถูกประกอบสร้างออกมาเป็น 2 แบบ คือ ตัวละครฟ้า ซึ่งเป็นตัวละครกะเทยที่เหมือนผู้หญิง ถูกนำเสนอในเชิงลบแม้ว่าจะได้รับความเห็นอกเห็นใจและได้รับการยอมรับจากคนอื่น แต่ตัวละครฟ้านั้นได้ถูกวางตำแหน่งให้เป็นผีตั้งแต่แรก โดยมาจากการฆ่าตัวตายเนื่องจากการโดนคนที่ตนเองรักทิ้งไป และชาวบ้านในหมู่บ้านร่วมมือกันกำจัดให้หายไปจากหมู่บ้าน สุดท้ายตัวละครฟ้าจึงสลายหายไป และตัวละครชายรักชายในบทบาทของตัวประกอบที่เหมือนผู้ชาย นั้นถูกนำเสนอในเชิงลบเช่นกัน คือ ถูกนำเสนอในบทบาทเป็นตัวตลก ตัวหมกมุ่นทางเพศ และเป็นตัวละครที่ถูกตัวละครอื่นด่าทอและทำร้ายร่างกาย ซึ่งเป็นลักษณะของภาพเหมารวม (Stereotype) ซึ่งโดยรวมแล้วตัวละครฟ้าถูกวางตำแหน่งของตัวละครดีกว่าตัวประกอบชายรักชาย โดยตัวละครฟ้ามีการนำเสนอมุมมองของตัวละครหลากหลายมากกว่า เช่น ด้านความรัก ปฏิสัมพันธ์ของตัวละครอื่น ฯลฯ

ภาพยนตร์เรื่อง “With love...ด้วยรัก” ที่มีโครงสร้างการเล่าเรื่อง โดยพบว่าตัวละครชายรักชายถูกประกอบสร้างออกมา 2 แบบ คือ แบบแรก ตัวละครสายฟ้า ซึ่งเป็นตัวละครกะเทยที่สวยงามเหมือนผู้หญิงในเรื่อง ถูกประกอบสร้างให้ตอนเด็กนั้นอ่อนแอ มักจะถูกกลั่นแกล้งเป็นประจำ ต้องได้รับการปกป้องจากน้องสาวของตนที่มีลักษณะความเป็นชายสูง พอโตขึ้นตัวละครฟ้าจะถูกประกอบสร้างอีกแบบ คือให้มีบทบาทใกล้เคียงกับตัวละครเพศหญิงมากที่สุด โดยตัวละครฟ้านั้นไม่ได้ถูกพูดถึงในความเป็นชายรักชายของตัวละครเลย (มีแค่ในวัยเด็ก ที่รูปร่างยังเป็นผู้ชาย) แต่ตัวละครฟ้านั้นก็ยังถูกนำเสนอในเชิงลบอยู่ดี ไม่ว่าจะเป็นการถูกปฏิเสธจากผู้ชายที่ตนรัก การโดนทำร้ายร่างกาย การที่ต้องได้รับการปกป้องจากน้องสาวของตน ซึ่งตัวละครฟ้านั้นจะถูกวางตำแหน่งของตัวละครแตกต่างจากตัวละครกะเทยที่เป็นตัวประกอบซึ่งมีหน้าตาเหมือนผู้ชาย โดยตัวละครฟ้าถูกนำเสนอดีกว่าและหลายมุมมอง กล่าวคือ ตัวละครฟ้านำเสนอในฐานะตัวละครเพศหญิงคนหนึ่งที่มีวิถีทางเพศเป็นของตัวเอง การแสดงความรักต่อคนที่ตนรัก มุมมองในการดำเนินชีวิต แต่ตัวประกอบชายรักชายถูกนำเสนอในบทบาทการเป็นตัวตลก ตัวก่อเรื่องและเป็นตัวละครที่ถูกคนอื่นด่าทอ โดยลักษณะดังกล่าวเป็นภาพเหมารวม (Stereotype)

4.2.2 เกย์ (Gay)

เกย์ เป็นลักษณะของบุคคลที่เป็นเพศชายมีความต้องการและพึงพอใจที่จะแต่งตัวแบบผู้ชายทั่วไป ต้องการเป็นผู้ชายและปรารถนาที่จะมีรูปร่างเหมือนผู้ชาย เช่น กล้าม หนวด ความสูง ปฏิเสธที่จะแต่งตัวแบบผู้หญิง การแสดงกิริยา วาจา จะเหมือนกับเพศชายทั่วไป มีความห้าว พุดจาเสียงแข็ง รูปแบบการดำเนินชีวิตเหมือนกับผู้ชายทั่วไป แต่ในด้านความสนใจหรือความพึงพอใจทางเพศจะสนใจเพศชายด้วยกัน การแสดงท่าทีความรักนั้นจะเหมือนกับผู้ชายทั้ง 2 ฝ่าย ต้องการมีความรักกับผู้ชายและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันเท่านั้น ในบทบาทการมีเพศสัมพันธ์นั้นเกย์จะมีอยู่ 2 บทบาท คือ บทบาทรุก เป็นผู้กระทำโดนจะทำผ่านทางทวารหนักและบทบาทรับ โดยเป็นผู้ถูกกระทำ ในบางครั้งรูปแบบของเกย์นั้นอาจแสดงความเป็นหญิงออกมาบ้าง เช่น การใส่เสื้อเชิ้ตสีชมพู การใส่เสื้อสีฉูดฉาด บางครั้งอาจแต่งหน้าด้วย รวมไปถึงการแสดงกิริยา อาการมีความเป็นหญิง เช่น ส่งเสียงกรีดกรีด กรีดไม้กรีดมือ แต่เกย์ที่มีความเป็นหญิงนั้นไม่ต้องการที่จะมีหน้าอกหรือแปลงเพศแบบกะเทย รวมไปถึงการแต่งกายแบบผู้หญิง

ภาพที่ 4.45 ลักษณะทางกายภาพของตัวละครเกย์ในภาพยนตร์

ภาพยนตร์ไทยมีการนำเสนอภาพของตัวละครเกย์แตกต่างกันออกไป โดยตัวละครเกย์ที่มีลักษณะความเป็นชายสูง (Masculine Gay) และชอบเพศชายด้วยกัน จะถูกนำเสนอในรูปแบบและบทบาทของผู้ชายทั่วไป ซึ่งมีลักษณะที่เหมือนกับผู้ชายอื่นๆ ในสังคม ไม่มีลักษณะภายนอกที่จับบ่งบอกให้บุคคลอื่นรับรู้ว่าเป็นเกย์ หากไม่ได้พูดหรือแสดงตัวออกมาว่าเป็นเกย์ ในส่วนของตัวละครเกย์ที่มีลักษณะความเป็นหญิงสูง (Feminine Gay) ส่วนใหญ่จะถูกภาพยนตร์นำเสนอในลักษณะของภาพเหมารวม (Stereotype) แบบเดียวกับตัวละครกะเทย คือ เป็นตัวตลก มีกิริยารวดว้าย และมีความหมกมุ่นทางเพศ ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ปิดเทอมใหญ่ หัวใจว้าวุ่น” โดยพบว่าตัวละครชายรักชายซึ่งเป็นเกย์ ลักษณะมีการแต่งตัวแบบผู้ชายแต่มีกิริยา วาจา กระตือกระติ้ง วีดว้าย ตลอดเวลา

ภาพยนตร์เรื่อง “A moment in June ณ ขณะรัก” โดยพบว่าตัวละครเกย์ที่ชื่อ “กรณ” และ “พล” ซึ่งทั้งคู่เป็นเกย์ที่มีลักษณะความเป็นชายสูง คือ แต่งตัวและพูดจาปกติเหมือนผู้ชายทั่วไป ซึ่งดูภายนอกจะไม่รู้ว่าทั้งคู่เป็นเกย์ การนำเสนอของภาพตัวละครทั้งคู่ไม่น่าแตกต่างจากผู้ชายทั่วไป แม้แต่การแสดงความรักระหว่างกันก็ไม่แตกต่างความรักระหว่างเพศ

ภาพยนตร์เรื่อง “แค้นเต๊ะตีนระเบิด” โดยพบว่าตัวละครเกย์ ซึ่งก็คือ ครูในโรงเรียน ซึ่งแต่งตัวแบบครูในโรงเรียนทั่วไป เสื้อเชิ้ต กางเกง แด่กิริยา วาจา จะมีลักษณะความเป็นหญิง และมีความหมกมุ่นทางเพศ ซึ่งก็คือ ตอนที่นักเรียนชายเผลอเตะฟุตบอลใส่ ครูก็บอกว่าไม่เป็นไร แต่มือของครูนั้นได้ฉนวนลามอวัยวะเพศของนักเรียนชาย

ภาพยนตร์เรื่อง “ผีตุ้มตัม” โดยพบว่าตัวละครเกย์ที่ชื่อ “เสงี่ยม” นั้น มีลักษณะเหมือนผู้ชายทั่วไปเวลาทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว กิริยา วาจา แต่เมื่อถึงกลางคืนแล้ว เสงี่ยมจะไปพบปะกับเพื่อนฝูงในบาร์เกย์แห่งหนึ่ง ซึ่งเสงี่ยมจะแสดงท่าทีวาจาและพฤติกรรมแตกต่างไปจากตอนทำงาน ซึ่งก็คือ จะวีดว้ายและพูดจาคล้ายผู้หญิง แสดงให้เห็นถึงพื้นที่สาธารณะทางวัฒนธรรมของชายรักชาย ที่สามารถเปิดเผยตัวเองออกมาได้อย่างชัดเจน และตัวละครเสงี่ยมนั้นมีลักษณะหมกมุ่นทางเพศ โดยจะฉนวนลามอวัยวะเพศของตัวเองออกมาได้อย่างชัดเจน และตัวละครเสงี่ยมนั้นมีความหมกมุ่นทางเพศ โดยจะฉนวนลามอวัยวะเพศของตัวเองออกมาได้อย่างชัดเจน และตัวละครเสงี่ยมนั้นมีความหมกมุ่นทางเพศ โดยจะฉนวนลามอวัยวะเพศของตัวเองออกมาได้อย่างชัดเจน

ภาพยนตร์เรื่อง “ตายโหง” โดยพบว่าตัวละครเกย์ที่ชื่อ “ดำ” นั้นมีการแต่งตัวแบบผู้ชาย แต่มีกิริยาวาจา แบบวีดว้ายคล้ายผู้หญิง ซึ่งตัวละครดำนั้นถูกนำเสนอแบบมีความหมกมุ่นทางเพศ เช่น การแอบดูอวัยวะเพศชายของคนอื่นในห้องน้ำชาย การพยายามข่มขืนตัวซึ่งเป็นเพื่อนรักของตนเอง

4.2.3 ไบเซ็กชวล (Bisexual)

ไบเซ็กชวลเป็นลักษณะของบุคคลที่เป็นผู้ชาย มีการแต่งตัวแบบผู้ชายทั่วไป การแสดงกิริยา ท่าทาง วาจาจะเหมือนกับผู้ชายทุกอย่าง มีความต้องการที่จะเป็นผู้ชายและต้องการให้คนอื่นรับรู้ว่าเป็นผู้ชาย เช่นกัน แต่การแสดงท่าทีความสนใจทางเพศและความสนใจทางเพศนั้น สามารถที่จะสนใจและมีความรักกับเพศชายและเพศหญิงได้ โดยในส่วนของเพศหญิงนั้นไบเซ็กชวลจะมีความปรารถนาที่จะมีความรักหรือมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงได้เหมือนผู้ชายปกติทั่วไป ในส่วนของความปรารถนาความรักระหว่างเพศเดียวกันนั้น ไบเซ็กชวลสามารถที่จะมีความรักและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันได้ทั้งในบทบาทรุกและบทบาทรับ การที่ไบเซ็กชวลจะมีความสนใจหรือมีความรักต่อเพศใดนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคล

ภาพที่ 4.46 ลักษณะทางกายภาพของตัวละครไบเซ็กชวลในภาพยนตร์

ในภาพยนตร์ไทยนั้นตัวละครไบเซ็กชวลถูกนำเสนอในเชิงลบถ้าตัวละครนั้นแสดงพฤติกรรมทางเพศแบบชอบเพศเดียวกัน โดยจะถูกสังคมไม่ยอมรับ ตำหนิ ประณาม และภาพยนตร์จะนำเสนอเชิงบวก ถ้าตัวละครนั้นแสดงพฤติกรรมทางเพศแบบชอบต่างเพศ สังคมก็จะสนับสนุนและสรรเสริญ ในที่นี้บริบทและสังคมนั้นก็มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนและผลักดันโดยการกำหนดกรอบให้บุคคลที่มีรสนิยมรักสองเพศ (Bisexual) ให้เดินวิถีทางเพศแบบใดแบบหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “เซ็งเปิด” โดยพบว่า ตัวละครไบเซ็กชวลที่ชื่อ “อ้อย” นั้น ซึ่งในภาพยนตร์นำเสนอให้อ้อยแสดงพฤติกรรมทางเพศแบบชอบเพศเดียวกันกับ “เปิด” ซึ่งเปิดนั้นเคยมีคนรักเป็นผู้หญิงมาก่อน เมื่อเปิดรู้ว่าอ้อยมาชอบตนจึงรู้สึกไม่ดีเวลาที่อ้อยที่มาดูแลและพูดจากับตนเหมือนกับคนรักกัน อีกทั้งสังคมในที่ทำงานหรือบุคคลรอบข้างของเปิดนั้นได้นินทาและตำหนิพฤติกรรมของเปิดว่าไม่เหมาะสม ที่เปิดไปคบกับอ้อย ถึงแม้เปิดจะคิดกับอ้อยแค่เพื่อนก็ตาม แต่ด้วยที่สังคมนั้นตีตราว่าอ้อยเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันแล้วแต่เปิดก็ยังคบกับอ้อยนั้น ทำให้เปิดโดนมองว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันด้วย ซึ่งเปิดนั้นต้องทำตามบรรทัดฐานและการคาดหวังจากสังคมเพื่อไม่ให้ตนเองโดนตีตราว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันแต่จิตใจของเปิดนั้นกลับรู้สึกขัดแย้งเวลาที่ตนเองพยายามทำตัวไม่ดีหรือดีตัวออกห่างจากอ้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริบททางสังคมเป็นตัวกำหนดปัจเจกต้องเลือกปฏิบัติตามวิถีทางเพศให้เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง จึงทำให้ปัจเจกรู้สึกกดดันจากความคาดหวังและตกอยู่ในสภาวะความตึงเครียดที่ต้องปฏิบัติและมีพฤติกรรมให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการซึ่งหมายถึง ความเป็นชายต้องรักหญิง ชายรักชายเป็นสิ่งผิดปกติและไม่สามารถที่จะยอมรับได้

4.2.4 ไม่ชัดเจน (Ambiguous)

ตัวละครผู้ชายที่มีลักษณะเหมือนผู้ชายทั่วไปทุกประการ มีความต้องการเป็นผู้ชาย แต่การแต่งตัวอาจจะแต่งตัวโดยสีของชุดนั้นไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมต่อการแสดงความเป็นชาย เช่น สีชมพู การแสดงกิริยาท่าทางวาจา บางครั้งอาจแสดงกิริยา พฤติกรรม ที่สังคมไม่

คาดหวังกับการเป็นชาย เช่น การพูดเสียงนึ่มนวล การส่งเสียงร้องแบบแหลม ทั้งนี้อาจรวมไปถึงความชอบส่วนตัวในการแสดงความสนใจบางอย่าง ไม่เป็นไปตามที่สังคมกำหนด เช่น การจัดดอกไม้ การเป็นเชียร์ลีดเดอร์ การคบกับกลุ่มเพื่อนผู้หญิงหรือชายรักชาย ในส่วนของด้านความรักนั้นผู้ชายที่ไม่มีเคยแสดงความรักหรือมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิงนั้น สังคมก็ไม่คาดหวังเช่นกัน

ภาพที่ 4.47 ตัวละครผู้ชายที่ไม่ชัดเจนในด้านเพศวิถีในภาพยนตร์

ในส่วนของภาพยนตร์ไทยที่มีการนำเสนอบุคคลดังกล่าว มักจะถูกสังคมจ้องจับผิดและสังคมพยายามจัดจำแนกแบ่งแยกออกเป็นหมวดหมู่ การต้องการที่จะพยายามแบ่งแยกเพศที่สามออกไปจากระบบโครงสร้างทางเพศที่สังคมกำหนดเอาไว้ (เฉพาะเพศชายกับเพศหญิง) จากการจับผิดต่อพฤติกรรมและอัตลักษณ์ทางเพศดังกล่าว ทำให้ตัวละครชายดังกล่าวจะถูกประทับตราว่าเป็นบุคคลที่ชอบรักเพศเดียวกัน เพราะตัวละครชายนั้นไม่ได้ปฏิบัติวิถีทางเพศของความเป็นชายแท้ที่สังคมกำหนดไว้ เช่น หยาบคาย ป่าเถื่อน โผงผาง ซึ่งลักษณะความเป็นชายดังกล่าว เป็นสิ่งที่สังคมประกอบสร้างขึ้นมา เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมให้มนุษย์อยู่ในระเบียบแบบแผนโครงสร้างทางเพศ โดยสังคมจะพยายามกำหนดว่าในความเป็นชายแท้นั้นต้องเป็นบุคคลที่เจนโลกโลเกีย มีทั้งทักษะและความรู้ที่อาจสั่งสมได้จากเพศสัมพันธ์ชั่วคราวจากการซื้อประเวณี และจากผู้หญิงสาวที่ไม่รักนวลสงวนตัว จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สังคมนอกจากประกอบสร้างแล้วยังตีกรอบและบังคับเลือกให้ตัวละครเพศชายต้องดำรงวิถีทางเพศที่สังคมกำหนด ถ้าใครไม่ปฏิบัติตามจะถูกสังคมมองว่าเป็นผู้ชายที่อ่อนแอ ไม่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงขึ้นการประทับตราว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันก็ได้ เพราะสังคมจะกล่าวว่าหากไม่ใช่ชายแท้ ย่อมต้องเป็นชายรักชายอย่างแน่นอน ยกตัวอย่างเช่น

ภาพยนตร์เรื่อง “ความสุขของกะทิ” โดยพบว่า ในด้านความเป็นชายรักชายของตัวละคร “ลุงตอง” นั้นไม่มีการกล่าวถึงหรือแฝงนัยยะใดๆ นอกจากจะดูจากตัวละครลุงตองว่าเป็นตัวละครผู้ชายวัยกลางคนแต่กลับยังไม่แต่งงานหรือมีการพูดเกี่ยวกับคนที่ตนเองรัก รวมทั้งกิจกรรมที่ลุงตองชื่นชอบ เช่น การจัดดอกไม้

ภาพยนตร์เรื่อง “สารแนลลิบล้อ” โดยพบว่า ตัวละคร “เอก” นั้นถูกสังคมประทับตราว่าเป็นชายรักชายเนื่องจาก เอกมีพฤติกรรมและบทบาททางเพศไม่เป็นไปตามที่สังคมกำหนด เช่น การเป็นเชียร์ลีดเดอร์ การคบเพื่อนที่มีแต่ผู้หญิงและชายรักชาย การส่งเสียงร้องแบบผู้หญิง จึงถูกสังคมพยายามที่จะขัดเกลามาให้มีบทบาททางเพศที่มีความเป็นชายมากขึ้น แต่ต่อมาเอกได้เจอกับ “ป๊อปปี้” ซึ่งเป็นผู้หญิงที่ตนรู้สึกชอบพอและหลงรัก จึงแสดงให้เห็นว่าเอกนั้นไม่ได้เป็นชายรักชายอย่างที่สังคมกล่าวหา

สรุปว่า ผู้วิจัยได้ค้นพบความหมายของเพศวิถีชายรักชายออกมาได้เป็น 4 ชนิด ซึ่งแต่ละความเป็นเพศวิถีของชายรักชายได้ถูกกำหนดโดยมิติต่างๆ ในสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแยกแยะและแจกแจงได้ดังนี้

1. การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ

การแสดงออกในด้านอัตลักษณ์ทางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบกะเทย (Queer) นั้น มีการแสดงออกในอัตลักษณ์ทางเพศในแบบตัวละครผู้หญิงคนหนึ่ง โดยนำเสนอผ่านการแต่งตัวและแต่งหน้าเหมือนผู้หญิง ไว้ผมยาว การแสดงกิริยาท่าทาง วาจาจะเหมือนกับผู้หญิง เช่น การพูดจาฉะฉาน การส่งเสียงแหลม การกรีดไม้กรีดมือ การเดินสะบัดบั้นท้าย ต้องการให้คนในสังคมรับรู้ว่าเป็นผู้หญิง ซึ่งจากที่กล่าวมานั้นสามารถแบ่งได้เป็นกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชายและเป็นหญิง กะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชายคือมีหน้าตาเหมือนผู้ชาย ไม่ได้เสริมหน้าอก หรือแปลงเพศ ตัวละครดังกล่าวส่วนใหญ่ในภาพยนตร์จะปากจัด หมกมุ่นทางเพศ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดูตลกในแบบฉบับของกะเทย (Stereotype) ในส่วนของกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงนั้น คือ หน้าตาเหมือนผู้หญิง มีหน้าอก แปลงเพศ ตัวละครดังกล่าวในภาพยนตร์จะมีลักษณะเหมือนตัวละครผู้หญิงทั่วไป สังคมจะยอมรับกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงมากกว่าเพราะมีรูปร่างเหมือนผู้หญิงซึ่งเป็นไปตามระบบสองเพศที่สังคมคาดหวังเท่านั้น ในส่วนของกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชายจะได้รับการต่อต้านจากสังคม เพราะสังคมมองว่าเป็นตัวประหลาด ในส่วนของวิถีทางเพศแบบเกย์ (Gay) นั้น มีการแสดงออกในอัตลักษณ์ทางเพศในแบบตัวละครผู้ชายคนหนึ่ง มีการแต่งตัวแบบผู้ชายเหมือนผู้ชายทั่วไป ต้องการมีรูปร่างแบบผู้ชายและต้องการให้คนในสังคมรับรู้ว่าเป็นผู้ชายเช่นเดียวกันกับวิถีทางเพศแบบไบเซ็กชวล (Bisexual) หรือ ไม่ชัดเจน (Ambiguous) แต่ในส่วนของเกย์นั้นจะแบ่งออกได้เป็น เกย์ที่มีลักษณะความเป็นชายและเกย์ที่มีลักษณะความเป็นหญิง เกย์ที่มีลักษณะความเป็นชายคือแต่งตัวและแสดงกิริยา วาจา จะเหมือนผู้ชายทั่วไป ซึ่งในภาพยนตร์นั้นจะมีลักษณะเหมือนผู้ชายทั่วไปและสังคมคาดหวังและยอมรับในอัตลักษณ์ดังกล่าว ในส่วนของเกย์ที่มีลักษณะความเป็นหญิงนั้น คือ แต่งตัวหรือแสดงกิริยาแบบผู้หญิงนั้น ที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้นจะมีลักษณะ

เหมือนกับกะเทยที่มีความเป็นชาย คือ จะปากจัดและหมกมุ่นทางเพศ ซึ่งสังคมจะมองว่าเป็นลักษณะของตัวตลกมากกว่าที่จะมองว่าเป็นผู้ชาย

2. การแสดงออกในความปรารถนาทางเพศและความสนใจทางเพศ

การแสดงออกในความปรารถนาทางเพศและความสนใจทางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบกะเทย (Queer) นั้น จะแสดงออกความสนใจทางเพศต่อตัวละครผู้ชายด้วยกันเพราะตัวละครกะเทยจะรับรู้ตัวเองเป็นผู้หญิง ต้องการที่จะมีความรักกับตัวละครผู้ชายจนกระทั่งอยากมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งสังคมนั้นจะยอมรับหรือไม่ขึ้นขึ้นกับความคิดและความเชื่อ ถ้ามีระบบความเชื่อในความรักต่างเพศเป็นสิ่งชอบธรรม ความปรารถนาดังกล่าวก็กลายเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับไม่ได้ ในด้านตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบเกย์ (Gay) นั้น จะแสดงออกความสนใจทางเพศต่อตัวละครที่เป็นเกย์ด้วยกันหรือเป็นผู้ชายต้องการที่จะมีความรักกับตัวละครผู้ชายจนกระทั่งอยากมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งก็ขึ้นกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมในเวลานั้นว่ามีระบบความคิดอย่างไรต่อการมีความรักกับผู้ชายด้วยกัน ถ้าสังคมยึดในระบบรักต่างเพศ การมีความรักระหว่างผู้ชายด้วยกันจึงเป็นสิ่งที่ผิดปกติ ในด้านของตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบไบเซ็กชวล (Bisexual) นั้น จะแสดงออกความสนใจทางเพศต่อตัวละครทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่ว่าการจะชอบทั้งสองเพศนั้นเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันไม่ได้ ทั้งนี้ต้องขึ้นช่วงเวลาและสถานที่ และความสนใจในทางเพศช่วงนั้น ทั้งนี้ถ้าสังคมนั้นมีการยึดระบบรักต่างเพศเป็นสิ่งชอบธรรม บุคคลนั้นจึงต้องไปชอบเพศหญิงเพราะสังคมยอมรับ ในส่วนของวิถีทางเพศแบบไม่ชัดเจน (Ambiguous) ไม่สามารถที่ระบุได้ว่าเขามีความสนใจต่อเพศใด ถ้าไม่บอกกล่าวแต่สังคมจะพยายามผลักดันให้บุคคลนั้นสนใจต่อเพศตรงข้าม

3. วิถีปฏิบัติทางเพศ

วิถีปฏิบัติทางเพศของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบกะเทย (Queer) โดยกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงจะมีวิถีปฏิบัติทางเพศแบบผู้หญิงคือ จะรักตัวเองคนเดียว จะไม่จีบตัวละครผู้ชายก่อนหรือแสดงความชอบพอออกมาโจ่งแจ้ง จะแต่งตัวแบบผู้หญิงและใส่เสื้อผ้าที่ดูมิดชิดไม่โป๊จนเกินไป พูดจาด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลไม่ตะโกนจนน่าเกลียด รวมไปถึงไม่พูดเรื่องเพศในที่สาธารณะ ตามแบบความเป็นหญิงที่สังคมคาดหวัง ในส่วนของกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชายจะมีวิถีปฏิบัติที่ตรงข้ามกับกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงคือ แต่งตัวโป๊ แสดงกิริยา ท่าทาง วาจาที่ดูจนเกินพอดีจนถึงขั้นน่าเกลียด การพูดจาหรือแสดงอาการต้องการมีเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้งซึ่งตรงข้ามกับตามแบบความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด สังคมจึงต่อต้านและประณามในวิถีปฏิบัติทางเพศของกลุ่มดังกล่าว ในส่วนของเกย์ (Gay) นั้น ตัวละครเกย์ที่มีความเป็นชายสูง จะมีวิถีปฏิบัติทางเพศที่อาจไม่มีแสดงความเป็นชายตามที่สังคมคาดหวัง เช่น การจีบผู้หญิง การพูดเรื่องเพศในที่สาธารณะ ตัวละครเกย์จะมีแต่งตัวสะอาดและมี

พฤติกรรมที่เรียบร้อย การแสดงความรักต่อเพศเดียวกันจะทำในที่มืดซึ่งสิ่งที่จะกล่าวมาล้นขัดกับความ เป็นชายที่สังคมกำหนดทำให้สังคมเกิดการจับผิดและอาจจะประทับตราในความเป็นชายรักชายได้ ในส่วนของตัวละครเกย์ที่มีความเป็นหญิงสูงนั้น จะแสดงวิถีปฏิบัติทางเพศเหมือนกับกะเทยที่มีความชายเป็นสูง คือ แสดงกิริยา ท่าทาง วาจาที่ดูจนเกินพอดีของความเป็นหญิงจนถึงขั้นน่าเกลียด การพูดจาหรือแสดงอาการต้องการมีเพศสัมพันธ์อย่างโจ่งแจ้ง ซึ่งสังคมไม่ต้องการ และทำการประณามตำหนิในการกระทำดังกล่าว ในส่วนของตัวละครไบเซ็กชวลนั้น มีวิถีปฏิบัติทางเพศเหมือนกับผู้ชายทั่วไปเพียงแต่จะควบคุมเรื่องรสนิยมทางเพศว่าจะชอบเพศใดนั้น ขึ้นกับสภาพแต่ละสังคมและวัฒนธรรมว่ามีการกำหนดระบบความคิดทางเพศอย่างไร ในส่วนของเพศที่ไม่ชัดเจน (Ambiguous) นั้น วิถีปฏิบัติทางเพศจะไม่เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง เช่น ชอบจัดดอกไม้ เป็นเชียร์ลีดเดอร์ ซึ่งก็ไม่เป็นไปตามในการแสดงความเป็นชายที่สังคมคาดหวัง สังคมจึงประทับตราในความเป็นชายรักชาย

4. ความพึงพอใจทางเพศ

ความพึงพอใจทางเพศของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบกะเทย (Queer) โดยกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงสูงมีความพึงพอใจและต้องการที่จะแต่งตัว ไว้ผมยาว และแต่งหน้าแบบผู้หญิง รวมไปถึงการแสดงกิริยา ท่าทางให้เหมือนผู้หญิง ทั้งนี้อาจรวมไปถึงการศัลยกรรมให้หน้าเหมือนผู้หญิงด้วย ต้องการเป็นผู้หญิงสมบูรณ์แบบในลักษณะทางกายภาพ จึงทำการเสริมหน้าอกและแปลงเพศด้วย เพราะสังคมคาดหวังในความเป็นหญิงเป็นชาย กะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงนั้นต้องทำตามความคาดหวังจากสังคม ขณะที่กะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชายมีความพึงพอใจเพียงแค่ได้แต่งตัว แต่งหน้า และไว้ผมยาวแบบผู้หญิงก็เพียงพอแล้ว ไม่ต้องที่จะเสริมหน้าอกหรือแปลงเพศแต่อย่างใด แต่ทั้งสองลักษณะมีความพึงพอใจที่คนในสังคมมองว่าเป็นผู้หญิง แต่สังคมจะไม่ยอมรับในกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชาย จึงมองกลุ่มนี้ว่าเป็นพวกผิดปกติ และดูเป็นตัวตลก ในส่วนของตัวละครเกย์ (Gay) โดยเกย์ที่มีความเป็นชายสูง มีความพึงพอใจที่ได้แต่งตัวแบบผู้ชายทั่วไป รวมไปถึงแสดงอาการท่าทางเหมือนผู้ชาย บางกรณีอาจจะมีการรักษารูปร่างของตนเองให้มีความเป็นชายมากขึ้น เช่น ออกกำลังกายเพื่อให้ตัวเองมีกล้ามเนื้อ ซึ่งต้องเป็นไปตามความคาดหวังทางสังคมในการแสดงออกในความเป็นชาย ในส่วนของกรณีเกย์ที่มีความเป็นหญิงสูง มีความพึงพอใจที่จะแต่งตัวแบบผู้ชายทั่วไปแต่อาจจะไม่ยึดติดกับความเป็นชายมากจึงใส่สิ่งที่อาจดูไม่เป็นชาย เช่น ชมพู แดง ม่วง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจส่วนบุคคล การแสดงท่าทางอาจมีความพึงพอใจที่แสดงกิริยาผู้หญิง ซึ่งลักษณะเกย์ดังกล่าว สังคมจะมองว่าเป็นตัวตลกเพราะการแสดงกิริยาท่าทางขัดกับรูปร่างในเพศสรีระ แต่ทั้งสองก็มีความพึงพอใจที่จะมีความรักกับผู้ชายเช่นกัน ในส่วนของไบเซ็กชวล (Bisexual) นั้น มีความพึงพอใจที่จะแต่งตัวหรือแสดงกิริยาท่าทางแบบผู้ชาย และมีความพึงพอใจ

ที่จะมีความรักกับบุคคลทั้งสองเพศทั้งผู้ชายและผู้หญิงทั้งนี้ขึ้นกับความชอบพอ หรือสถานการณ์ในตอนนั้น เพราะถ้าสถานการณ์ทางสังคมกำลังบีบบังคับเขา เขาอาจที่จะเลือกชอบผู้หญิงก็ได้เพื่อให้คนในสังคมยอมรับ ในส่วนของเพศที่ไม่ชัดเจน (Ambiguous) นั้น เขามีความพึงพอใจในการแสดงออกทางเพศในแบบที่เขาชอบถึงแม้จะขัดความคิดกระแสหลักในการแสดงความเป็นชายตามที่สังคมกำหนดก็ตาม แต่สังคมจะพยายามที่จะประทับตราในความผิดปกติของบุคคลกลุ่มนี้ว่าอาจเป็นบุคคลชายรักชาย

5. การแสดงท่าที่ทางเพศ

การแสดงท่าที่ทางเพศของตัวละครชายรักชายและตัวละครอื่นสังคม ที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบกะเทย (Queer) นั้น กะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นหญิงจะแสดงท่าที่ทางเพศอย่างระมัดระวังไม่ให้ใครมองดูว่าไม่ดี พยายามรักษาความเป็นหญิงที่สังคมคาดหวังเอาไว้ เรียบร้อยแม้จะเจอผู้ชายที่ตนเองชอบพอก็กพยายามไม่แสดงอาการออกอย่างโจ่งแจ้ง พยายามทำตัวเองให้คนอื่นรู้ว่าตนเองก็เป็นผู้หญิง ซึ่งตัวละครอื่นเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ก็จะวางตัวสุภาพและให้เกียรติ พุดจาไพเราะ เหมือนกับคุยกับผู้หญิงคนหนึ่ง ในส่วนของกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชาย นั้นจะแสดงอาการดัดจริตที่ดูเกินปกติของความเป็นหญิง ไม่ว่าจะเป็นส่งเสียงร้องหรือทำท่าทาง และเมื่อเจอคนชอบพอก็กะว้างเข้าไปหาเพื่อบ่งบอกว่ามีความต้องการสูง ทำให้ตัวละครผู้ชายรู้สึกกลัวและรังเกียจต่อการแสดงท่าที่ทางเพศดังกล่าว และตัวละครอื่นมักจะด่าทอ ประณาม รวมไปถึงทำร้ายร่างกายต่อการแสดงท่าที่ทางเพศดังกล่าว ในส่วนของวิถีทางเพศแบบเกย์ (Gay) นั้น ตัวละครเกย์นั้นที่มีความเป็นชายสูงจะแสดงท่าที่ทางเพศที่เรียบร้อย ไม่แสดงความเป็นชายรักชายออกมาให้คนอื่นเห็น ต้องการพยายามทำตัวเองเพื่อให้เห็นเห็นว่าตนเองเป็นผู้ชาย ในขณะที่ตัวละครเกย์ที่มีความเป็นหญิงสูงจะมีลักษณะเช่นเดียวกับกะเทยที่มีภาพลักษณ์เป็นชาย คือ จะแสดงอาการดัดจริตที่ดูเกินปกติของความเป็นหญิง ไม่ว่าจะเป็นส่งเสียงร้องหรือทำท่าทาง และเมื่อเจอคนชอบพอก็กะว้างเข้าไปหาเพื่อบ่งบอกว่ามีความต้องการสูง สุดท้ายก็ถูกคนในสังคมด่าทอ ประณาม ทำร้ายร่างกาย ในส่วนของเพศวิธิตูบเซ็กชวล (Bisexual) นั้นมีการแสดงท่าที่ทางเพศเหมือนกับผู้ชายทั่วไป ทั้งกิริยา การแสดงออกในท่าทาง มีหัวบึ้ง เรียบร้อยบ้าง ตามแต่นิสัยแต่ละคน ต้องการให้คนอื่นเห็นว่าตนเองเป็นผู้ชาย การแสดงท่าที่สนใจต่อเพศอื่นนั้นถ้าเป็นเพศหญิงก็จะวางตัว สุ้มเหมือนผู้ชายปฏิบัติต่อผู้หญิง ในส่วนของเพศชายจะปฏิบัติแบบเพื่อนกัน คือ จะไม่มีการสำรวมหรือพุดจาให้เกียรติเหมือนผู้หญิง ซึ่งคนจะแสดงท่าที่ต่อทูบเซ็กชวลในแง่ที่เตือนหรือขัดเกลา สั่งสอนในการเลือกความสนใจทางเพศให้แน่นอน ในส่วนของเพศวิธิตูบไม่ชัดเจน (Ambiguous) จะแสดงท่าที่ทางเพศที่อาจไม่เป็นชายบ้าง แต่ก็พยายามที่จะควบคุมตนเองไม่ให้พฤติกรรมดังกล่าวดูเกินเลยจนสังคมไม่ยอมรับแต่ตนเองก็ต้องการให้สังคมมองว่าเขาเป็นคนปกติ เป็นผู้ชาย แต่คนในสังคมจะเกิดท่าที่สงสัย คอยจับผิด ต่อ

พฤติกรรมทางเพศของเขา ในส่วนของการแสดงท่าทีเพศในการสนใจความรักนั้น ไม่สามารถที่จะระบุได้เพราะบางคนก็ปฏิเสธที่จะมีความรักกับผู้หญิงแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะชอบผู้ชายด้วยกัน หรือกรณีอื่นตัวละครที่ถูกระบุว่าเป็นชายรักชาย แต่จริงๆ แล้วเขาชอบพอผู้หญิง

6. ระบบการควบคุม ความคิด เรื่องเพศ

ในระบบการควบคุม ความคิดเรื่องเพศของสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ตัวละครชายรักชายที่มีวิถีทางเพศแบบกะเทย (Queer) นั้น กะเทยที่เหมือนผู้หญิงจะถูกผู้ชายในสังคมพยายามควบคุมให้ดำเนินวิถีทางเพศแบบผู้หญิงและขณะที่กะเทยที่เหมือนผู้ชายจะถูกลดทอนคุณค่าลง ต้องการที่จะกำจัด ในด้านความคิดของคนในสังคมนั้นกะเทยคือคู่ตรงข้ามกับชาย กะเทยที่ดีคือต้องเหมือนผู้หญิง กะเทยที่ไม่ดีคือเหมือนผู้ชาย ในส่วนของวิถีทางเพศแบบเกย์ (Gay) นั้นสังคมมีการจัดระบบและควบคุม คือ เกย์ที่เหมือนผู้ชายสังคมจะพยายามควบคุมในการแสดงออกต่อความสนใจในเพศเดียวกันให้มิดชิดในขณะที่เกย์ที่เหมือนผู้หญิงนั้นจะถูกสังคมกำจัด ในส่วนของวิถีทางเพศแบบไบเซ็กชวล (Bisexual) สังคมจะควบคุมโดยให้เลือกที่จะชอบเพศใดเพศหนึ่งเหมือนเป็นพันธนาการให้แก่วิถีทางเพศของปัจเจกโดยถ้าบุคคลนั้นเลือกที่จะชอบเพศเดียวกันก็จะถูกสังคมกำหนดว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันขณะเดียวกันเมื่อถูกกำหนดแล้วบุคคลนั้นย่อมไม่มีสิทธิที่จะชอบเพศตรงข้ามของตนได้ ในส่วนวิถีทางเพศที่ไม่ชัดเจน (Ambiguous) สังคมจะพยายามควบคุมโดยจะขัดเกลาหรือพยายามดัดการแสดงความ เป็นชายที่สังคมต้องการออกมาใช้ประพฤติปฏิบัติ

4.3 สรุปเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย

เพศสภาพของชายรักชายในภาพยนตร์ไทยนั้น เป็นลักษณะทางเพศของบุคคลที่กำหนดโดยสังคมและวัฒนธรรม จากการวิจัยเพศสภาพของชายรักชายในภาพยนตร์นั้นพบว่า สังคมมีอิทธิพลในการกำหนดกรอบทัศนคติ ความคิด ความเชื่อ คุณค่า และบรรทัดฐานเกี่ยวกับความเป็นเพศที่สังคมยอมรับและคาดหวัง จนมีผลกระทบต่อการสร้างความหมายเพศสภาพให้กับความเป็นชายรักชายตลอดจนบทบาท หน้าที่ สิทธิของชายรักชาย

เพศวิถีของชายรักชายในภาพยนตร์ไทยนั้น เป็นลักษณะทางเพศของบุคคลที่กำหนดโดยตนเอง จากการวิจัยเพศวิถีของชายรักชายในภาพยนตร์นั้นพบว่า บุคคลที่เป็นชายรักชายมีความต้องการที่จะนำเสนอลักษณะทางร่างกายของตนเองให้ปรากฏและต้องการเสนอให้สังคมรับรู้เราเป็นใคร เป็นเพศอะไร และตัวบุคคลที่เป็นชายรักชายนั้นเองมีความต้องการที่จะพยายามแสดงตนเองออกมาผ่านการแต่งตัว กิริยา ท่าทาง รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ ความปรารถนาและความพึงพอใจทางเพศออกมา แต่การแสดงวิถีทางเพศนั้นจะถูกระบบความคิดทางสังคมกำกับ ควบคุม เอาไว้ว่าวิถีทางเพศแบบใดที่ปกติหรือผิดปกติ

ความแตกต่างระหว่างเพศสภาพและเพศวิถีของชายรักชายในภาพยนตร์นั้น จะแตกต่างกันตรงที่ความหมายของความเป็นชายรักชายในบุคคลนั้น ซึ่งความหมายชายรักชายที่เกิดจากเพศสภาพนั้นจะเป็นลักษณะความหมายที่เกิดจากความคิด การกำหนด คุณค่าความหมายของสังคมและวัฒนธรรมที่จะมากำหนด ควบคุม ให้ตัวบุคคลที่เป็นชายรักชายนั้นมีความหมายอย่างไร และจากความหมายดังกล่าวทำให้มีบทบาท หน้าที่ สิทธิของคนๆ นั้น แตกต่างกันไป ตามสภาพความเป็นชายรักชายที่แต่ละสังคมจะคอยกำหนดไว้ ในขณะที่ความหมายของชายรักชายที่เกิดจากเพศวิถีนั้นจะเป็นลักษณะความหมายที่เกิดจากความคิด การกำหนด คุณค่าความหมายชายรักชายของปัจเจกหรือตัวบุคคลนั้นที่จะมากำหนดเอง และต้องการถ่ายทอดความหมายนั้นไปยังสังคมให้รับรู้ถึงความหมายที่ตนเองกำหนด ผ่านการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การแสดงท่าทีทางเพศ แต่การกำหนดความหมายชายรักชายของตนเองนั้นย่อมจะอยู่ภายใต้ระบบความคิดทางสังคมในการกำหนดความหมายนั้น แต่ทั้งเพศสภาพและเพศวิถีต่างก็เป็นความสัมพันธ์ทางสังคม ที่ไม่เคยหยุดนิ่งหรือตายตัว แปรเปลี่ยนไปตามสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม